

СЪВЕТ ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ

ПРОТОКОЛ

№ 23

от редовно заседание, състояло се на 23.06. 2015 г.

ПРИСЪСТВАЛИ: Анна Хаджиева, Георги Лозанов – председател, Мария Стоянова.

ОТСЪСТВАТ: Анята Асенова, Иво Атанасов

Начало на заседанието 11:00 часа, водено от Георги Лозанов – председател на СЕМ.
Протоколист – Магдалена Сергиева

ДНЕВЕН РЕД:

1. Представяне на социологическо проучване за обществените нагласи към кризата в Българското национално радио (БНР), поръчано от Съвета за електронни медии, проведено от Сова Харис, 09-12 юни 2015 г.

2. Доклади на Дирекция «Специализирана администрация – НЛРПР» за:

а) осъществено наблюдение върху медийното отразяване на конфликта в кв. Орландовци в програмите на Българската национална телевизия, БНР, «БТВ», «Нова телевизия», «ТВ 7», «Евроком», «СКАТ» и «Алфа ТВ»;

б) осъществена проверка по сигнали на г-жа Росица Гераскова за внушена „етническа нетърпимост спрямо ромската общност в България” (чл. 17, ал. 2, на Закона за радиото и телевизията) в отделни информационни единици в предавания, включени в програмите «БНТ1», «Нова телевизия» и «СКАТ»;

в) осъществена проверка за съответствието на търговски съобщения в програмите на доставчиците на медийни услуги със ЗРТ и Критериите за оценка на съдържание по чл. 32, ал. 5 на ЗРТ.

Вносител: Ант. Лозенска. Докладват: Ир. Христова, Дил. Кирковска, Вирж. Савова.

3. Доклад на Дирекция «Специализирана администрация – НЛРПР» по заявление от «Радиокомпания Си.Джей» ООД, постъпило в Комисията за регулиране на съобщенията на основание чл. 30, т. 12 на Закона за електронните съобщения и във връзка с чл. 32, ал. 1, т. 18 на ЗРТ.

Вносител: Ант. Лозенска. Докладва: Райна Радоева.

4. Доклад на Дирекция «Обща администрация» за издаване на Актове за установяване на публични държавни вземания от доставчици на медийни услуги.

Вносител: Румян Петров. Докладва: Нез. Кардашева.

Разни

Георги Лозанов откри заседанието и подложи дневния ред на обсъждане.

Предложения към т. “разни”:

1. Изменение на ЗИД на ЗРТ.

2. Информация от Мария Стоянова – член на СЕМ, за предстоящ форум на Международния институт за комуникации в Лондон.

3. Писмо от Гергана Паси.

Решение:

СЕМ реши с 3 (три) гласа “за”: прие дневния ред с допълненията.

ПО ТОЧКА ПЪРВА: Представяне на социологическо проучване за обществените нагласи към кризата в Българското национално радио (БНР), поръчано от Съвета за електронни медии, проведено от “Сова Харис”, 09 - 12 юни 2015 г.

Георги Лозанов: Добър ден, колеги! Започва редовното заседание на СЕМ. Днес сме в намален състав – двама от колегите са в отпуск. По първа точка не се изисква да вземем решение, а да се запознаем със социологическо проучване във връзка със ситуацията в БНР. Чрез него ще се проследят нагласите на аудиторията, ще се чуе гласът на слушателите, който във всички случаи е по-важен, отколкото на двете страни в конфликта. За мен е важно да се види как прозвучава тази криза по отношение на слушателите. Процедурата за избор на фирма, която да извърши проучването, беше чрез събиране на оферти. След което по редица критерии определихме фирма “Сова Харис” за изпълнител. Днес те ще представят резултатите.

Васил Тончев: Добър ден! Периодът на провеждане на проучването е от 9 до 12 юни 2015 г.

Извадка: Извадка от случайни телефонни номера на абонати на територията на цялата страна, стратифицирана по признак местоживееене и квота по признаците пол и възрастова група.

Обем на извадковата съвкупност: 900 души на възраст над 18 години.

Метод на регистриране на информацията: Стандартизирано телефонно интервю.

1. Профил на аудиторията на БНР.

Според резултатите от проучването около 18% от пълнолетното население на страната декларира, че слушат програмите на БНР всеки ден, а други 11 на сто – 3-4 пъти седмично. 24% от хората споделят, че изобщо не слушат програмите на БНР, а 8% изобщо не слушат радио.

Хората, които казват, че слушат ежедневно програмите на БНР, са: 23% от мъжете и 14% от жените; 35% от хората над 61-годишна възраст, 20% от хората между 50 и 60 години, 12% от 41- 50-годишните, 10% от 31 - 40 годишните и около 7% от младите на възраст между 18 и 30 години; 28% от жителите на селата, 19% от жителите на областните центрове, 12% от жителите на градовете и 12% от столичани; 19% от висшистите и 17% от хората със средно образование; 35% от пенсионерите, 20% от държавните служители, 15% от предприемачите, 14% от заетите в частния сектор.

По местоживееене дялът на редовните слушатели на програмата на БНР се разпределя по следния начин: 42% са жители на общински села, 31% - на областни центрове, 17% - жители на градове и 11% - на София.

По пол: 61% от редовните слушатели на програмите на БНР са мъже, а 39% - жени.

По възраст: 52% са над 61-годишна възраст, а най-нисък е дялът на младите (18-30 години) – приблизително 9%.

Прави впечатление, че сред хората, които не слушат програмите на БНР или изобщо не слушат радио, преобладават жени, жители на столицата или на областните центрове, както и хора, заети главно в частния сектор.

Хората, които не слушат програмите на БНР или изобщо не слушат радио, са: 25% от мъжете и 38% от жените; 43% от младите (18-30 годишни), 25% от 31-40-годишните, 28% от хората на възраст между 41 и 50 години, 33% от 51 - 60-годишните и 29% от възрастните (над 61 години); 43% от столичани, 27% от жителите на областните центрове, 35% от жителите на градовете и 28% от жителите на селата; 29% от висшистите и 35% от хората със средно образование; 47% от неработещите, 31% от пенсионерите, 20% от държавните служители, една трета от заетите в частния сектор, 31% от предприемачите.

2. Обществено доверие в БНР. Степен на информираност сред широката общественост относно конфликта в БНР между служители и ръководство.

Според получените резултати, Българското национално радио се радва на подчертано висок

кредит на обществено доверие. От данните е видно, че 80% от пълнолетното население на страната имат доверие на БНР.

От своя страна, приблизително 6% от хората декларират, че не се доверяват на националната радио медия.

Приблизително 36% от пълнолетните граждани на страната декларират, че са информирани относно кризата в националното радио. Според данните от проучването, това са: 41% от мъжете и 31% от жените; 46% от възрастните (хора над 61-годишна възраст), 42% от 51 - 60-годишните, 39% от 41 - 50-годишните, 20% от 31 - 40-годишните, 28% от младите (18-30-годишна възраст); 39% от жителите на градовете, 37% от жителите на областните центрове, 34% от столичани, 32% от населението на селата; 41% от висшистите, 31% от хората с основно образование; 44% от пенсионерите, 43% от предприемачите, 32% от заетите в частния сектор, 31% от държавните служители, 28% от неработещите; 51% от хората, слушащи всеки ден или 3 - 4 пъти седмично програмите на БНР, 36% от хората, които слушат програмите на БНР 1- 2 пъти седмично или по-рядко, 22% от хората, които не слушат БНР или радио изобщо.

От данните е видно, че близо две трети от пълнолетните граждани на България не знаят, че в БНР има конфликт и протести на служители срещу ръководството на медията.

3. Нагласи сред пълнолетните граждани на страната, информирани за конфликта между служители и ръководство в БНР.

В хода на проучването са отчетени нагласите на хората, които заявяват, че са информирани относно ситуацията в БНР. Те представляват 36% от изследваната съвкупност. Според тях, основните причини за конфликта между служители и ръководство на националната медия са следните: Липса на диалог между ръководство и служители (58%); Съкращаване на 10% от разходите за персонал (22%); Финансови причини – „орязване“ на допълнителни възнаграждения (22%); Непрозрачно управление (21%); Неизпълнение на програмата за управление на националната медия (11%); Липса на професионализъм и на двете страни в конфликта (2%).

Резултатите от изследването показват, че преобладаващата част (54%) от хората, информирани относно конфликта в националната медия, декларират подкрепа в полза на протестиращите служители.

На противоположния полюс са близо 6% от хората, информирани относно кризата в БНР – те подкрепят позицията на ръководството. Прави впечатление, че е висок дялът на пълнолетните граждани, които признават, че не могат да преценят на чия страна са в конфликта – близо 41% от хората, информирани относно ситуацията в БНР.

Не са еднозначни нагласите на хората относно разрешаването на конфликта между протестиращите служители и ръководството на БНР. Най-висок е дялът на пълнолетните граждани, които не могат да преценят по какъв начин е възможно да бъде разрешен конфликтът между протестиращи служители и ръководство. Това са около 54% от хората, които са информирани относно протестите в националното радио: Около 41% от тях принадлежат към редовната аудитория на БНР (слушат програмите на националното радио ежедневно или 3 - 4 пъти седмично); 37% слушат БНР 1- 2 пъти седмично или по-рядко от 1 път в седмицата; 22% от тях не слушат програмите на БНР или радио изобщо.

Според 32% от хората, информирани за протестите в националната медия, ръководството трябва да си подаде оставката. Почти 11% считат, че ръководството трябва да довърши мандата си и да изпълни програмата, а около 3% споделят мнението, че служителите трябва да преустановят протестите.

Съдейки по данните от изследването, приблизително половината от хората, които знаят за протестите в националната медия и смятат, че ръководството на БНР трябва да подаде оставка, принадлежат към редовната радио аудитория (слушат програмите на националното радио ежедневно или 3 - 4 пъти седмично). Около 16% от хората, които знаят за протестите и смятат, че ръководството на БНР трябва да подаде оставка, не слушат програмите на БНР или радио изобщо.

Сред хората, които знаят за протестите в националната медия и смятат, че ръководството трябва да довърши мандата си, преобладаващ е делът на тези, които слушат програмите на БНР 1 - 2 пъти седмично или по-рядко от 1 път в седмицата.

Прави впечатление, че преобладаващата част от хората, които знаят за протестите в националната медия, не са променили мотивацията си да слушат програмите на БНР. Около 69% от запознатите с конфликта заявяват, че продължават да слушат програмите на обществената медия по същия начин, както и преди началото на протестите. Близко 8% от информираниите относно настоящата криза в БНР посочват, че конфликтът се отразява негативно на мотивацията им да слушат програмите на националното радио. От своя страна, около 1% от хората, информирани за протестите в националната медия, посочват, че заради конфликта са започнали да слушат по-често програмите на БНР.

4. Основни акценти, наблюдения и изводи от изследването

Българското национално радио разчита на висок обществен кредит на доверие – 80% от пълнолетните граждани на страната имат доверие на институцията.

Преобладаващата част от пълнолетните жители на страната не са информирани относно вътрешните противоречия в националното радио. Данните от изследването показват, че близо две трети (64%) от хората не знаят, че в БНР има конфликт и протести на служители срещу ръководството на медията.

Приблизително 36% от пълнолетните граждани на страната декларират, че са информирани относно кризата в националното радио.

Според хората, които заявяват, че са информирани относно ситуацията в БНР, основни причини за конфликта между служители и ръководство на националната медия са: Липса на диалог между ръководство и служители (58%); Съкращаване на 10% от разходите за персонал (22%); Финансови причини – „орязване” на допълнителни възнаграждения (22%); Непрозрачно управление (21%); Неизпълнение на програмата за управление на националната медия (11%); Липса на професионализъм и на двете страни в конфликта (2%).

54% от хората, информирани относно конфликта в националната медия, декларират подкрепа в полза на протестиращите служители. Не повече от 6% от запознатите със случващото се в обществената медия подкрепят ръководството на БНР. Прави впечатление, че е висок делът на хората, които нямат мнение относно кризата в БНР – 41% от хората, информирани относно ситуацията в националното радио, не могат да преценят на чия страна биха застанали в конфликта между служители и ръководство.

Не са еднозначни нагласите на хората относно разрешаването на конфликта между протестиращите служители и ръководството на БНР. 54% от хората, които са информирани относно протестите в националното радио, не могат да преценят по какъв начин е възможно да бъде разрешен конфликтът между протестиращи служители и ръководство. Според 32% от хората, информирани за протестите в националната медия, ръководството трябва да си подаде оставката. Почти 11% считат, че ръководството трябва да довърши мандата си и да изпълни програмата. Около 3% споделят мнението, че служителите трябва да преустановят протестите.

Вътрешният конфликт не се отразява върху мотивацията на преобладаващата част от аудиторията да слуша програмите на БНР. Все пак може да бъде отчетено, че около 8% от информираниите относно настоящата криза в БНР заявяват, че слушат по-рядко програмите на националното радио заради настоящия конфликт в медията.

Георги Лозанов: Благодаря! Сега ще дам възможност за въпроси.

Мария Стоянова: Самото изследване беше много изчерпателно.

Анна Хаджиева: Бих искала да попитам, извън изследването, в някаква динамика доверието в БНР може ли да се разглежда, ако се позовете на стари изследвания и не само правени от вас, защото доверието в БНР е традиционно много високо, дали този конфликт е повлиял в някаква степен.

Васил Тончев: В момента не съм подготвен, но бих могъл да кажа, че има, във всички случаи и изследването го показва.

Анна Хаджиева: С тези 8%, които по-малко биха слушали Радиото?

Васил Тончев: Това вече е реално поведение и това не е малко. Във всички случаи се отразява негативно.

Георги Лозанов: Конфликтът не е влязъл в дневния ред на обществото, но вече е разпознат от не малка част от аудиторията, това е важна констатация. Предполагам, че този процент е на хората, които знаят, че нещо се случва в Българското национално радио и той нараства. Конфликтът продължава, медиите продължават да го отразяват това и вече се превръща в тема. Това, което е съществено е, че все още на 30-ия ден не се е отразил категорично на аудиторията, но започва да има симптоми и да се появява тенденция, че ще се отрази.

Анна Хаджиева: Има нещо друго, което също е важно; че конфликтът е изнесен извън основната дейност на радиото и протестиращите, в каквата и позиция да са, да изпълняват ангажиментите си към аудиторията.

Георги Лозанов: Затова е много важно час по-скоро да се разреши кризата в БНР, преди да се е отразила сериозно върху доверието на аудиторията.

Доника Ризова - България Он Ер: Казвате, че 64% от аудиторията не са разбрали, че има конфликт изобщо?

Васил Тончев: Да. Конфликтът не е в центъра на обществения интерес, но 36%, които са забелязали, следят конфликта, което съвсем не е за пренебрегване.

Доника Ризова - България Он Ер: Нямаме друго изследване дали са разбрали от самото радио или от други медии.

Васил Тончев: Съдим косвено от други медии.

Георги Лозанов: Това е висок процент по отношение на обществени събития. Хората рядко са масово информирани, само определена група знае и следи събитията.

Васил Тончев: Всеки трети човек, това изобщо не е за пренебрегване.

Анна Хаджиева: Ако всяка медия се фокусира върху собствените си проблеми, то това веднага ще се отрази на аудиторията, така че няма защо да ни учудва.

Георги Лозанов: Очевидно това все още не се е отразило на комуникацията и на аудиторията, но има симптоми, че ще започне да се отразява.

Мария Стоянова: Затова въпросът сега е, какво правим нататък?

Георги Лозанов: И аз питам това.

Мария Стоянова: Вие предложихте това социологическо проучване. Вие го поръчахте. Не аз съм съставяла въпросите и не аз съм давала отговорите. Няма да крия, че съм удовлетворена от тях, за да не кажа, че съм ги очаквала. Кажете сега, защо направихме това социологическо проучване? Видяхме резултата. Какво правим с него?

Георги Лозанов: Много е важно да бъдем информирани за това как се отразява кризата на аудиторията. По-голям резултат от това няма нужда да се очаква. Нито трябва да се очаква.

Мария Стоянова: Ние само за информация ли го направихме това проучване?

Георги Лозанов: Естествено, за какво друго?

Мария Стоянова: Значи да събираме информация от различни източници.

Георги Лозанов: Информацията се трупа в различни планове и аз се надявам тя да бъде чута и разбрана и постепенно това ще доведе до решения.

Мария Стоянова: Аз очаквах, че това социологическо проучване го правим, за да може то да ни помогне да вземем решение.

Георги Лозанов: Какво решение?

Мария Стоянова: За това, че тази криза не се отразява добре на БНР, че аудиторията чувствително вече усеща това, да не говорим, че вече се отдръпва в някакви, може би незначителни 8%, но е факт, че Радиото е трето вече в национален мащаб, тези 18% сочат точно това. Между впрочем самото ръководство на БНР през април е поръчало

едно социологическо проучване, което показва сходни данни с тези на “Сова Харис”, а именно седмичен рейтинг 18,7% и Вие показвате сега 18,2. Това отделя трето място на Българското национално радио и ние като Съвет за електронни медии да смятаме, че всичко това е в реда на нещата и да чакаме да се случи още нещо...

Георги Лозанов: Кой е казал, че е в реда на нещата?

Мария Стоянова: Тогава?

Георги Лозанов: Говорихме за това, какви са нашите възможности за намеса в тази ситуация. Имаш ли някаква нова идея?

Мария Стоянова: Вие всеки път ме изпитвате за идеи, а знаете, че идеите са моята специалност.

Георги Лозанов: Питаш какво да правим, хубаво е и отговори да даваш, не само въпроси.

Мария Стоянова: С всички идеи по кризата, които съм дала досега, са били пренебрегнати. След като ги изложих пред вас, гласът ми остава в пустиня. Аз искам да разбера, ние като Съвет за електронни медии разбираме ли, приемаме ли, че има проблем в БНР и ръководството не е в състояние да се справи с него?

Георги Лозанов: Приемаме, че има проблем в БНР и знам, че не в СЕМ е решението на този проблем.

Мария Стоянова: Ние смятаме ли, че ръководството е в състояние да се справи с този проблем или не?

Георги Лозанов: Кои сме ние?

Мария Стоянова: Съветът за електронни медии, неговите членове. Защото аз смятам, че е така. Като член на Съвета за електронни медии смятам, че в БНР има проблем, който не може да бъде решен от ръководството.

Георги Лозанов: Аз също смятам, че има проблем и смятам, че до този момент ръководството не се е справило с него.

Мария Стоянова: И какво правим вече толкова време от 10 май? Това е месец и половина, вече почти два месеца. Имаме социологическо проучване, което показва, че аудиторията се отдръпва вследствие на конфликта. Имаме ръководство, което не е в състояние да се справи с този конфликт, който продължава вече доста дълго време. Какво следва?

Георги Лозанов: Кажете?

Мария Стоянова: Аз казах – ръководството трябва да си подаде оставката. Ако водим този разговор, аз ще го продължа.

Георги Лозанов: Ти правиш някакво изявление, което не преминава през правомощията и възможностите на СЕМ и не води до оставка.

Мария Стоянова: Започваме ли разговора, защо ръководството трябва да си подаде оставката или не?

Георги Лозанов: Кажете нещо по този въпрос.

Мария Стоянова: Водим ли разговор или не водим разговор? Това е въпросът. Съгласни ли сме, че тази криза не може да я наблюдаваме повече и че трябва да бъдем активни?

Георги Лозанов: Отново водим този разговор в границите на заседанията на Съвета за електронни медии, който работи по един закон и при определени правомощия. Ти искаш да водим един свободен разговор, който може да го водим, но не смятам, че моментът тук и сега е подходящ за това.

Мария Стоянова: Сега ще прочета точния член от Закона за радиото и телевизията, в който действително са обяснени правомощията на Съвета. Там става ясно, че Съветът както назначава, така и освобождава генералните директори на БНР и БНТ.

Георги Лозанов: Да, но има друг член в ЗРТ, който казва на какви основания се освобождава.

Мария Стоянова: И съобразно тези основания вече неколккратно предложих да поискаме становище от трудовоправни експерти за това какво да направим, когато трудовият договор не се спазва. Когато е налице отдръпване на аудиторията във връзка с конфликт, който продължава, който отнема авторитета на една институция, каквато е Българското национално радио, позволете ми да изразя опасения, на една институция, каквато е Съветът за електронни медии, тогава трябва нещо да се направи. Само да седим и да констатираме невъзможност, не води до никъде. Ясно е, че нещо трябва да се случи.

Анна Хаджиева: Има много други мерки, които трябва да се вземат преди да се пристъпи към предсрочно прекратяване на мандата. С това съм съгласна - да се предприемат и мисля, че и всички останали. Но на финала се стига и разговорът винаги опира до там – възможно ли е на този етап Съветът да се произнесе за предсрочно прекратяване на мандата.

Мария Стоянова: Колеги, в настоящия дневен ред е включено едно писмо, за мен изключително странно, от генералния директор на Българското национално радио. Намирам го за смущаващо, защото въвлича СЕМ в този конфликт, който, както самият той вчера пред БиТиВи декларира, е вътрешен. Значи този вътрешен конфликт генералният директор не може да го реши, само констатирам фактите. В писмото до СЕМ, той казва, че предстои сега да направи функционален анализ на БНР, за който ние само преди един месец казахме, че съществува и че сме го приели. Текстът днес обаче ни казва, че тепърва ще се прави анализ. А това е записано в договора му и трябва да е направено официално. Вие искате формални основания. Ето формални основания. За мен всъщност много по-важно е това, че аудиторията се отдръпва, че радиото губи своите позиции.

Георги Лозанов: Да, това е по-важно, но тук става въпрос този функционален анализ да бъде направен от външен одиторски екип.

Анна Хаджиева: От момента, в който “Хоризонт” е загубил лидерските си позиции, като говорим не за доверие, а за рейтинг, не е прекратен мандатът на нито един генерален директор. Това се е случвало по време на няколко генерални директори. Права си Мария, това е симптом, който е обезпокоителен, но ръководството на БНР трябва да предприеме други мерки.

Мария Стоянова: Какви други мерки да предприеме? Вече два месеца тлее конфликт.

Анна Хаджиева: Аз също имам много идеи, но излизат от рамките на моите правомощия. Наистина трябва да има характеристика на всяко едно работно място, да се видят взаимовръзките между отделните програми, да има специална политика спрямо човешкия ресурс и да се прегледа и да се промени хонорарната политика на БНР.

Мария Стоянова: Това е записано в договора и е трябвало да се направи още в първите 100 дни.

Анна Хаджиева: Очевидно това, което е направено, не се възприема и пак стигаме до конфликта.

Мария Стоянова: Да не говорим, че ЕВУ на своята страница е публикувал формуляри за тест, с който безплатно може да се направи вътрешен анализ във всяка една обществена медия. Но това го оставям настрана. Ние разбираме от писмото днес, че такъв анализ не е направен.

Георги Лозанов: Той казва, че този функционален анализ ще бъде направен от външен независим одитор.

Мария Стоянова: Току що съобщих, че не е нужно да се дават стотици хиляди лева за това.

Георги Лозанов: Тази идея за външен независим функционален анализ възникна на базата на конфликта, тъй като част от работещите в БНР не приемат, че ръководството има потенциал да го направи, затова се предприемат действия за друг независим оценител.

Мария Стоянова: Аз смятам, че ние сме тези, които сме го назначили и смятам, че ние трябва да “разсечем” гордиевия възел, иначе няма как да стане. Иначе ние самите себе си поставяме под въпрос, честно казано.

Георги Лозанов: Нас самите под въпрос не знам дали поставяме, но има нещо което и преди казах – предизвикването на кризата досега не дава законови основания за прекратяването на мандата. Но несправянето с кризата ще започне да влияе върху доверието и потенциала на аудиторията и аз искам чрез това проучване да имам тази информация. Ако ръководството не може да се справи, за мен това вече е основание за предприемане на действия от страна на Съвета.

Мария Стоянова: Т.е. да чакаме още.

Георги Лозанов: Не казвам колко да чакаме, а че това вече прилича на база, на която може да се преценява способността на ръководството да ръководи това радио.

Мария Стоянова: Моля Ви, да не се обиждате, но това вече ми прилича на някакъв фарс. Идва социологическа агенция, която Вие избрахте, аз не съм се включила в нейния избор, зададени са въпроси, които аз не съм ги поставяла, идва ръководителят на тази агенция и предупреждава, че 8% не са за подценяване. Обяснява поканеният от Вас ръководител на агенцията защо се оттеглят тези 8% от аудиторията, заради кризата, а Вие искате да чакаме.

Георги Лозанов: Специално аз казах, за себе си, сложих един срок и този срок е другата седмица.

Мария Стоянова: Това е прекрасно и наистина заслужавате големи адмирации за това, че се принасяте в жертва, но това не решава проблема.

Георги Лозанов: Точно така, но другият вторник, когато обсъждаме моята оставка, в това обсъждане ще може да започне разговор за действията на Съвета. Сега в този силно намален състав няма какво да решим.

Анна Хаджиева: Има едно есе на Бастиа, често го цитират като “случая с прозорца”. Когато човек извършва едно действие, да не мисли за резултата, а за последиците от действието си. Какво ще се случи с оставката на член на Съвета за електронни медии? Ще продължи да изпълнява задълженията си до избора на нов. Какво ще се случи с оставката на председател на Съвета за електронни медии? Ще бъде избран друг. Така или иначе законът ни дава едни ограничения, по които ние работим и трябва да видим можем ли да се справим в Съвета с тази криза или не? Очевидно е, че не. Ако трябва да се търсят консултации, чудесни са социологическите проучвания, те дават някакъв ориентир, но трябва да има трудовоправна експертиза.

Мария Стоянова: Защо тогава го правихме, като не ни трябва?

Анна Хаджиева: То ни трябва, това е част от проблема. Проблемите няма да се решат изобщо на масата на СЕМ.

Мария Стоянова: А на чия маса?

Анна Хаджиева: На масата на БНР.

Георги Лозанов: Моята оставка не е, за да се пренесе в жертва, както казва Мария, а с надеждата да даде някакъв тласък ръководството да действа. Аз казах също, че, ако ръководството не може да се справи с кризата, то тогава това е повод да се намесим.

Анна Хаджиева: Кризата е следната – едните казват: ние не приемаме това ръководство, няма друго, освен “не искаме това ръководство да продължава да води радиото”, няма нищо друго. Не става въпрос за действия, става въпрос за персони.

Мария Стоянова: Аз точно затова се опитвах през цялото време да не следя какво казват едните, другите, третите. Даже съм ви казвала, че не искам да каним нито протестиращи, с които да си говорим, нито антипротестиращи – 700 човека, с които да си говорим. Искам да стоим отстрани и да наблюдаваме, да анализираме и да решаваме. Така, както смятам, че ни е мястото и така, както казват нашите правомощия. Ние сме един регулатор, който трябва да следи за ситуацията. Не ме интересува какво казват протестиращите, казвам го за пореден път. Не ме интересува и какво казват непротестиращите. Също така не ме интересува какво казват и колебаещите се. Мен ме интересува това, че има 8% от аудиторията на това радио, която се е оттеглила, заради два месеца конфликт, който продължава и до ден днешен. Мен ме интересува това, че БНР губи пазарния си дял. Мен ме интересува, че това радио не се чува.

Георги Лозанов: Тази аудитория не се е оттеглила, а е загубила доверието.

Мария Стоянова: Оттеглили са се и са загубили доверие.

Анна Хаджиева: Тук няма обективни искания, има само и единствено настроения.

Георги Лозанов: Толкова по тази точка.

Мария Стоянова: Т.е. нищо не направихме.

Георги Лозанов: Ти какво очакваш да направим?

Мария Стоянова: Аз очаквах, че като сте поканили шефа на “Сова Харис” тук да ни представи това изследване, ще вземем някакво решение. Толкова камери и хора сте поканили.

Георги Лозанов: На базата на това изследване да освободим ръководството?

Мария Стоянова: Ами аз не разбрах тогава, за какво го направихме?

Георги Лозанов: Ако единствената цел на това, което правим, е да освободим ръководството, не трябва нищо да правим, защото засега законът не дава основания да го освободим.

Анна Хаджиева: На мен целта ми не е да освободим ръководството, а да си изпълнява ефективно функциите.

Мария Стоянова: Но не си изпълнява ефективно функциите.

Георги Лозанов: Когато казваш, че не се справя, то трябва да се види, по коя точка не се справя и колко доказателства има за това.

Мария Стоянова: Тогава нека да вземем решение да изпратим запитване до КРС къде се чува радиото и къде не.

Анна Хаджиева: Това са много странични въпроси, които изобщо не бият в целта.

Мария Стоянова: Е, как да не бие в целта? Те са свързани с управленските решения на това радио.

Георги Лозанов: Това ръководство защо да е намалило покритието?

Мария Стоянова: Е как да не е намалило?

Анна Хаджиева: На ултракъси вълни даже е разширило.

Мария Стоянова: Какви ултракъси вълни? Говорим за това, че радиото не се чува, за къси и средни въобще не говорим.

Анна Хаджиева: От собствения ти опит в Северозападна България е нямало покритие.

Мария Стоянова: Представете си, в “Господари на ефира” дори се подиграват вече с това! Предлагам да поискаме от КРС да направят проверка, къде се чува и къде не се чува.

Георги Лозанов: Това ръководство не е намалило чуваемостта.

Мария Стоянова: Нека да не говорим от името на ръководството.

Георги Лозанов: Няма как да е станало това.

Мария Стоянова: Нека да поискаме от КРС тази справка.

Георги Лозанов: Освен това какво общо има къде се чува радиото с кризата в радиото? Кризата не произтича от това и няма такива индикации.

Мария Стоянова: Вие не желаете от самото начало да ме разберете. Проблемът не е кой, какво в радиото казва за ръководството или против него. Моят проблем е, че това ръководство е претоварено със задачата си да управлява тази институция и това на последно място илюстрира социологическото проучване, което вие поръчахте.

Георги Лозанов: Това социологическо проучване не ми дава достатъчно основания, за да прекратим предсрочно мандата на ръководството на БНР днес. Това социологическо проучване е повод ръководството да помисли и да се задейства, а не да му се прекрати мандата.

Мария Стоянова: Аз, разбира се, няма да цитирам онази част от хората, които казват, че ръководството трябва да си подаде оставката, защото би било манипулативно. Само ще кажа, че хората, които нямат нищо общо с темата, регистрират проблема, отвращава ги този проблем и престават да слушат това радио.

Георги Лозанов: По-малка част от хората казват, че трябва да си подаде оставката, ако ще караме на базата на такива данни.

Мария Стоянова: Аз се радвам, че не попитахме хората какво мислят за СЕМ в тази ситуация. Радвам се, че не ги попитахме за това.

Георги Лозанов: Аз знам, че хората имат към СЕМ смесени чувства.

Мария Стоянова: Ние можем да им покажем, че има смисъл от нас.

Георги Лозанов: Има смисъл от нас, но смисълът не е непременно да освободим ръководството на БНР без законови основания.

Мария Стоянова: Ние не търсим основание за нищо, извинявайте, но всичко, което казах досега, Вие просто го затваряте и преминаваме към следващото.

Георги Лозанов: Защото ти казваш едно единствено нещо.

Мария Стоянова: Аз казах няколко неща. Последното, което казах, е да поискаме от КРС, къде се чува радиото и къде не.

Георги Лозанов: Добре, нека да поискаме от КРС справка. Това са ирелевантни факти, но да поискаме.

Мария Стоянова: Ето - всичко е “ирелевантно”.

Анна Хаджиева: Всички ние в кабинетите си имаме карти с покритието на територията на България.

Мария Стоянова: От кога е това изследване?

Анна Хаджиева: От миналата година.

Мария Стоянова: А аз говоря за сега.

Анна Хаджиева: Ти говориш за един предавател на средни вълни.

Мария Стоянова: Аз говоря за разстояние от 100 км., в които не се чува нито една програма на БНР. Вчера в “Господари на ефира” се подиграваха, че и в Северозападна България не се чува програма “Христо Ботев”. За какво тогава се плащат пари за тези програми, след като не се чуват?!

Анна Хаджиева: Разпространението на програма “Христо Ботев” по лиценз трябва да е около 70%.

Мария Стоянова: И точно там?

Анна Хаджиева: Да, има такива места. Но пък, когато отидеш в Северна Гърция се чува програма “Хоризонт” прекрасно.

Мария Стоянова: Затова се прави програмата, за да се чува в Северна Гърция, а да не се чува в България.

Анна Хаджиева: Както ние сме против проникването на чужди радиостанции ...

Мария Стоянова: Добре, нека все пак да видим къде се чува.

Георги Лозанов: Ти умееш всяко нещо да превръщаш в разпрavia и затова е по-добре да прекъснем този разговор.

Мария Стоянова: Г-н Лозанов, извинявайте много, но не омаловажавайте така нещата, защото не сме в детската градина. Дайте да действаме!

Георги Лозанов: Това, което измисляш, като действия няма да доведат до никакъв резултат, но да поискаме от КРС карта на покритието на БНР на територията на България. Може пък напоследък да има някаква динамика. Моите чувства в много точки се доближават до твоите, но сме административно прилагащ орган и емоциите не са фактор. Аз се опитвам да действам според един регламент, който не ми позволява да им се поддавам.

Мария Стоянова: Извинявайте, но Вие само това повтаряте. А то не сочи воля, извинявайте, че го казвам, за решаване на проблема. Моля, Ви не се обиждайте.

Георги Лозанов: Доброто решение по въпроса може да дойде само от “Драган Цанков”. Тук, ако решим административно въпроса, при всички случаи ще бъде насилено действие, което ще падне в съда.

Анна Хаджиева: Всеки един акт на СЕМ в тази ситуация ще дестабилизира много повече БНР. Говоря за предсрочно прекратяване на мандата, защото ще бъде обжалвано решението в съда. Много ясно, че ще бъде отменен актът на СЕМ. Временно ръководство няма да реши проблема, просто тези хора няма да стачкуват. Нали така? И ще чакат. Но това временно ръководство няма да предприеме абсолютно никакви действия, защото нито има перспектива пред себе си, нито ще влезе в сложните взаимоотношения в БНР. И какво? Агонията продължава. Не ни е нужно това.

Мария Стоянова: А така, какво се случва?

Анна Хаджиева: А така, просто трябва да бъде притиснато ръководството да работи.

Мария Стоянова: Как?

Анна Хаджиева: Хората, които сега са се събрали в протестиращата общност, не знам дали после ще споделят едни и същи цели, за съжаление.

Мария Стоянова: Точно затова те не са във фокуса на това, за което аз говоря.

Анна Хаджиева: Аз предпочитам да слушам гласа на колегията, но нека да сложим край на този разговор.

Георги Лозанов: Ако няма повече въпроси ще дам 10 минутна почивка. Благодаря на изпълнителния директор на фирма “Сова Харис”.

ПО ТОЧКА ВТОРА: Доклади на Дирекция «Специализирана администрация – НЛРПР» за:

а) осъществено наблюдение върху медийното отразяване на конфликта в кв. Орландовци в програмите на Българската национална телевизия, БНР, «БТВ», «Нова телевизия», «ТВ 7», «Евроком», «СКАТ» и «Алфа ТВ »;

Виржиния Савова представи доклад и изводи от наблюдение върху отразяването на конфликта в кв. Орландовци” на 14, 15 и 16 –ти юни 2015 г. Целта на наблюдението, фокусирано върху отразяването на конфликта в столичния кв. Орландовци от електронните медии, е да проследи доколко медийната практика се придържа към нормите на чл.17, ал. 2 , във връзка с чл.10 (с акцент върху ал.1, т.6) от ЗРТ, според които правото на информация не следва да става с допускането на предавания, които нарушават личната неприкосновеност на гражданите, или подбуждат към ненавист въз основа на расов, полов, религиозен или национален признак.

Обхватът на наблюдението се концентрира върху информационните емисии и актуално – публицистичните предавания. Събитията от съботната вечер, 13 юни, се отразяват на следващия ден в новинарските емисии на всички наблюдавани програми. От мястото на събитието в кв. “Орландовци” репортерските включвания на живо поднасят информация за броя на пострадалите и арестувани по време на сбиването, за предстоящи

мирни протести на жителите. В сутрешните блокове “Преди всички ”(БНР), “Денят започва” (БНТ), “Здравей, България“ (“Нова Телевизия”), “Тази сутрин” (БТВ), “Добро утро, България” (ТВ 7) и в актуално - публицистичните предавания”12+3” и “Нещо повече”(БНР), “Още от деня” (БНТ), “Нюзрум” и “Акцент” (ТВ7), “Дискусионно студио” и “Зад фасадата” (СКАТ), “Глас народен” (АЛФА ТВ) се търсят отговори на въпроси, свързани с отговорността на държавата за бита в ромските гета, защитата на националната сигурност и начините за справяне с проблема. В дебатите се търси експертна оценка на въпросите има ли политическа злоупотреба с малцинството и кой подстрекава конфликта в “Орландовци”.

Изводи:

1. Протестът в кв. Орландовци е отразен обективно, с многобройни включвания “на живо” от мястото на конфликта. Спазени са професионалните стандарти за оперативност, достоверност и коректност на информацията.
2. Темата е водеща в програмното съдържание на медиите; тя се повтаря и обогатява с нови факти.
3. За разлика от някои медии, които показват отделни моменти от спречкванията между протестиращите и органите на реда, по БНТ кадрите с провокационно поведение са сведени до минимум.
4. Основни информационни източници са репортажите от квартала с включени в тях интервюта с представители на местната власт, изпълнителната власт, граждани, както и анализите на другите авторитетни източници, споменати по-горе. Наблюдаваното мащабно отразяване на конфликта, през гледните точки на много и различни представители на обществото, доказва целенасочено търсен плурализъм от страна на медиите.
5. С изключение на субективно изразеното мнение от журналист от (ТВ7), че вина за ситуацията имат футболните хулигани, представители на останалите медии се въздържат както от враждебна реч, така и от внушения за вина. Предпазливи в това отношение са и органите на изпълнителната власт. От страна на медиите водеща е експертната оценка на събитието, търсят се отговори на чувствителния за обществото проблем за взаимоотношенията между българи и роми.
6. Език на омразата е допуснат в зрителско обаяване по СКАТ срещу ромите, има адекватна и професионална реакция на водещата.
7. Агресивно и провокативно изказване, насочено срещу българи, е констатирано по СКАТ. С други мнения е постигнат баланс на гледните точки. Посланията по АЛФА ТВ и СКАТ са отправени от политиците, съответно на ПП АТАКА и ПФ, които са основните събеседници по темата. Критичният тон е свързан с тезите, че липсва политическа воля за разрешаване на проблема и че държавната и общинската власт са абдикирали от проблемите на хората.
8. Аналогични разсъждения присъстват и в посветеното на проблема в Орландовци издание на “Шоуто на Слави”. Разсъждавайки върху разликата между повод и причина, водещият обобщава: “Причината е пълната абдикация на държавата и обществото от циганския проблем”. Без да отправя обидни квалификации, в разсъждения за натрупаното напрежение Ив. Кулеков открива причините в основни проблеми – “Това са циганите и политиците”, като не посочва конкретни лица.

Наблюдението не констатира нарушения на изискванията, предвидени в чл. 17, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 6 от ЗРТ.

Диляна Кирковска запозна Съвета и с информация за евентуално нарушаване на правата на децата при казуса “Орландовци”. Предлага СЕМ да изпрати материалите до Държавна агенция за закрила на детето.

Решение:

СЕМ реши с 3 (три) гласа “за”: 1. Приема доклада.

2. Материалите от проверката, засягащи правата на децата, да бъдат изпратени до Държавната агенция за закрила на децата.

б) осъществена проверка по сигнали на г-жа Росица Гераскова за внушена „етническа нетърпимост спрямо ромската общност в България” (чл. 17, ал. 2, на Закона за радиото и телевизията) в отделни информационни единици, в предавания, включени в програмите «БНТ1», «Нова телевизия» и «СКАТ»;

Виржиния Савова запозна Съвета с доклад. Проверките по жалбите на госпожа Гераскова от гр. Пирдоп, извършени от инспектори в СЕМ, не установиха категорични данни за нарушение на чл. 17, ал. 2, нито на принципите по чл. 10, ал. 1. Съответно - посочените в жалбите предавания и конкретни видеоматериали не внушават етническа нетърпимост.

Решение:

СЕМ реши с 3 (три) гласа “за”: приема доклада. Материалите от проверката да бъдат изпратена на Етичната комисия.

в) осъществена проверка за съответствието на търговски съобщения в програмите на доставчиците на медийни услуги със ЗРТ и Критериите за оценка на съдържание по чл. 32, ал. 5 на ЗРТ.

Диляна Кирковска представи доклада. Предлага сигналите да бъдат изпратени до Националния съвет за саморегулация.

Решение:

СЕМ реши с 3 (три) гласа “за”: приема доклада и предложението.

ПО ТОЧКА ТРЕТА: Доклад на Дирекция «Специализирана администрация – НЛРПР» по заявление от «Радиокомпания Си. Джей» ООД, постъпило в Комисията за регулиране на съобщенията на основание чл. 30, т. 12 на Закона за електронните съобщения и във връзка с чл. 32, ал. 1, т. 18 на ЗРТ.

Решение:

СЕМ реши с 3 (три) гласа “за”: на основание чл. 32, ал. 1, т. 18 от Закона за радиото и телевизията, във връзка с чл. 30, т.12 от Закона за електронните съобщения, Не възразява Комисията за регулиране на съобщенията, при спазване разпоредбите на Закона за електронните съобщения, да измени Разрешение № 02042/01.06.2015 г. за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс – радиочестотен спектър за осъществяване на електронни съобщения чрез електронна съобщителна мрежа за наземно аналогово радиоразпръскване в град Якоруда, издадено на “Радиокомпания Си.Джей” ООД, както следва:

1.Изменя буква “е”, “ж”, “з”, “и”, “к” и “л” от Приложение 1 „Технически параметри на електронната съобщителна мрежа”.

2.Изменя Приложение 2 “Размер, срокове и начин на заплащане на таксите”, съгласно приложение, неразделна част от настоящето решение.

За решението да бъде уведомена Комисията за регулиране на съобщенията.

ПО ТОЧКА ЧЕТВЪРТА: Доклад на Дирекция «Обща администрация» за издаване на Актове за установяване на публични държавни вземания от доставчици на медийни услуги.

Решение:

СЕМ реши с 3 (три) гласа “за”: да бъдат издадени актове за установяване на публични държавни вземания на доставчици на медийни услуги, посочени в доклада.

РАЗНИ:

1. Изменение на ЗИД на ЗРТ.

Във връзка с изменение на § 18 (в сила от 1.02.2013 г.) на ЗПФ, Министерът на културата е организиран работна група за изменение и допълнение на ЗИД на Закона за радиото и телевизията за отразяване на произтичащите от този закон промени в частта за фонд "Радио и телевизия". Приложен е проект, който Съветът обсъди и принципно прие.

2. Информация от Мария Стоянова – член на СЕМ, за постъпила покана за предстоящ форум на Международния институт за комуникации в Лондон на тема “Развитие на дигиталното общество за всички”.

Решение:

СЕМ реши с 3 (три) гласа “за”: Да бъде командирована Мария Стоянова – член на СЕМ, за участие с презентация във форума на Международния институт за комуникации на тема “Развитие на дигиталното общество за всички”, в периода 27 юни – 01 юли 2015 г. (включително) – 5 дни, в Ереван, Армения. Разходите за дневни пари и медицинска застраховка са за сметка на СЕМ, а разходите за пътни и квартирни са за сметка на приемащата страна.

3. Писмо от Гергана Паси.

Георги Лозанов: Както знаете, постъпило е писмо от г-жа Гергана Паси за това, че е била обект на преследване от автомобил, който в последствие се е оказал на предаването “Папараци” на БТВ. Тук са част от екипа на предаването. Г-жа Паси иска позицията на СЕМ, като посочва, че са нарушени нейни конституционни права. В писмото се цитира чл. 32, (1) (Личният живот на гражданите е неприкосновен. Всеки има право на защита срещу незаконна намеса в личния и семейния му живот и срещу посегателство върху неговата чест, достойнство и добро име.) и ал. 2 (Никой не може да бъде следен, фотографиран, филмиран, записван или подлаган на други подобни действия без негово знание или въпреки неговото изрично несъгласие, освен в предвидените от закона случаи). Ще цитирам желанието на г-жа Паси: “Ще е чудесно, ако и СЕМ се включи превантивно, защитавайки конституционното право на всеки български гражданин да не бъде следен без негово съгласие.”

Мария Стоянова: Ще ми позволите ли да кажа нещо по процедура. Както стана ясно, това е заседание на Съвета за електронни медии и вие, като част от обществото, имате право да присъствате. Но тъй като вие се явявате едната страна на казуса, ще ви помоля, има един неписан ред, когато отиваш в една институция и искаш да дадеш своето становище, това се прави предварително. Понеже това не се е случило, и понеже г-жа Паси я няма тук, и за да не превръщаме тази дискусия в дискусия с вас, аз ви моля, ако искате, да запазите дистанция до момента, в който ние помежду си обсъждаме казуса и ако искате след това да кажете какво мислите.

Георги Лозанов: Аз лично ще ви дам думата. Заповядай сега Мария!

Мария Стоянова: Има една препоръка за личния живот. Тя е на Съвета на Европа. Това е международна институция, както всички знаем, с 47 държави членки, която се занимава с правата на човека на нашия континент. Нейните препоръки, пак всички го знаем, но да припомним за протокола, се одобряват от Съвет на министрите на всичките тези държави членки, една от които е България. Обикновено тези препоръки, свързани с медиите, са адресирани към органи, като нашия. В препоръката на Съвета на Европа, на която искам да обърна внимание, се казват няколко неща: 1. “Тайното записване и разследването под прикритие, независимо от това дали се извършва от самите медии или с помощта на други лица, следва да се използва само в онези случаи, когато е налице друга разумна и не толкова свързана с намеса в личния живот алтернатива за събиране на доказателства за сериозни законови нарушения.” В конкретния случай за законови нарушения не става дума. Продължавам: “Аудиовизуалните медии следва да си дават сметка за факта, че често пъти те оказват по непосредствен и мощен ефект, повече, отколкото печатните медии влияние върху аудиторията. Публикуването на снимков материал изобщо следва да се счита за по-значителна намеса в правото на уважение на личния живот, отколкото простото разгласяване името на лицето”. И тук ще си помогна с решение на Европейския съд по правата на човека – “вниманието следва да се съсредоточие върху това дали даден материал е в интерес на обществеността, а не върху това дали обществеността би могла да прояви интерес към него”. Още веднъж се връщам на препоръката на Съвета на Европа: “Чистото любопитство или гоненето на сензации, никога не може да оправдае нарушаване правото на уважение към личния живот”. В тази връзка, правя следното предложение: или да помислим за декларация към медиите по принцип, а може би и, а не или, отделно към такава една декларация мониторингът на СЕМ да прегледа предаването, именно в духа на препоръките на Съвета на Европа - до каква степен то противоречи на тях или се разминава с тях, или може би съпада.

Анна Хаджиева: Изцяло споделям това, което Мария цитира, още повече, че и в разговора Гергана Паси го посочи - да се прави разлика, кога става въпрос за събитие, личност, казус от обществен интерес и кога това би провокирало интереса на обществото. Но форматът на предаването е такъв. Струва ми се, дали не е редно да брандирате колата си – “Папараци”, тогава цялото напрежение, до колко може човек, да бъде обект на интерес от ваша страна, ще се намали. Папакът е арсенал на жълтата преса, предаването в някаква степен гони такъв ефект. Приемам безпокойството и аргументите, които Гергана Паси изложи, че се е притеснила и нейният живот е извън обществения, но приемам и това, което Андрей каза. Просто не трябва с патос всеки да изхожда от личния си живот, предполагам, че ако се види на екран, няма да се открият нарушения на Закона за радио и телевизия. Много е важно да започне разговор до колко едни специални разузнавателни средства, които са атрибут на съвсем друго производство, наказателно, биха могли да се използват от разследващата журналистика и много по-сериозни са нещата със скритата камера в материали, които претендират да бъдат разследваща журналистика, защото този, който подбужда към престъпление също носи наказателна отговорност. Тук е леко, лежерно, симпатично, най-много някой да се скара с любовницата си.

Георги Лозанов: Ясно е, че европейската препоръка е едно, но по нашия закон също трябва да се позовем на защита на личната неприкосновеност и тук действително става дума за намеса в личната неприкосновеност. Казусът е свързан с това, че публичните фигури имат по-нисък праг на лична неприкосновеност, въпреки че това никъде не е писано, още повече дефинирано до къде и в какви граници.

Мария Стоянова: В нашия закон може би не, но в препоръките на Съвета на Европа е.

Анна Хаджиева: Но ми се струва, че ако се заведе един частно правен спор, делото ще предизвика доста повече неща.

Георги Лозанов: В подкрепа на казаното от Мария и от Ани, че има някаква непропорционалност на използването на такива средства, които да влизат в личното пространство, като тайния запис от гледна точка на съдържателния ефект, които се постига. Ако действително е разследваща журналистика, ако действително е по следите на престъпление, ако действително това е политик или друга публична фигура, за която да доказваш, че извършва законови нарушения или корупция, всичко това е оправдано. Оправдано е дори да докажеш, че има някакъв двойствен живот, скандал и т.н., който да има влияние върху неговата репутация. Но просто да следиш един човек в неговото всекидневие, това ми се струва непропорционално. Какъв е резултатът, освен както и г-жа Паси се оплака, че тя е започнала да се безпокои за сигурността си и тази на семейството си. Знаем, че папараците могат да доведат и до тежки беди, знаем случая с лейди Даяна. Затова ми се струва, че трябва да има една граница, когато се ползват такива средства, да се предвижда какъв ефект ще има върху човека и ако има най-малки съмнения, че това може да му навреди психически, е достатъчно основание да се откаже журналистиката да ги ползва. Но, ако има важен обществен интерес, независимо, че може да му навреди и да му е неприятно и да се уплаши, е възможна употребата им. Аз съм съгласен, че в този смисъл може да излезем с декларация, не във връзка със санкция. Андрей смята и това е така, че е добре да се води принципен разговор и да се видят параметрите на този вид предавания. За мен е важно да ги чуем и да вземем решение, но все още трябва да се работи чисто експертно по тази декларация, за да предприемем нещо, което да не унищожава жълтите формати, защото те имат своето място в медийната среда и ние не бива да прилагаме закона така, че да унищожаваме формати.

Мария Стоянова: Но правото на съществуване на такива формати не е абсолютно като правото на живот. То също трябва да се впише в законови рамки, а и неписани правила, които също са важни. Смятам, че декларацията трябва да я адресираме по-общо. Мисля, че не трябва да се гледа само това предаване. Спомням си, че не за първи път повдигаме темата “Папараци”. Мисля, миналата година, във връзка с “Биг Брадър” стана дума. Не беше ли така? Предлагам да се погледнат няколко предавания назад.

Георги Лозанов: Но в “Биг Брадър” има нещо, което е коренно различно. Това е важно за казуса и искам да го кажа. Там всичко е доброволно, докато в “Папараци” не е доброволно. В “Биг Брадър” отиват едни хора и извършват едни неща, често пъти разгромяващи дори за самите тях. Там има участници и коментатори на този експеримент, но това става на базата на предварително подписан документ, че даваш съгласие да те снимат, да участваш и т.н. А тук е обратното - въпреки твоето несъгласие, ти си подложен на това, така че този проблем за съгласието и несъгласието трябва да се помисли от регулаторна гледна точка. Г-н Арнаудов заповядайте!

Андрей Арнаудов: Ще мина бързо през законовата и моралната част на нещата. Смятаме, че е важно да дойдем днес тук, защото това е прецедент и се случва за първи път, когато по някакъв начин се нарушава комфорта на обществени и политически лица, а не се случва, когато се нарушава комфорта на хора от шоу бизнеса. Не смятам, че те са по-малко граждани и имат по-малко права от политиците, които са инкогнито за медиите. Законната страна на нещата е много проста и много ясна. Ние сме продуцентска компания с 15-годишна история, освен това предаването се излъчва в две от трите частни национални медии. Проверено е от екип юристи и със сигурност мога да твърдя, че публични лица на публични места могат да бъдат фотографирани и без тяхното знание и желание. Дали им е приятно, това е друг въпрос. Както казах и на Сашо Диков в предаването и на хората, които той преследва в парламента и не искат да им отговарят на въпроси, не им е приятно, но той тича след тях.

Георги Лозанов: Какво законово основание?

Андрей Арнаудов: Аз не съм юрист, но мога да ви предоставя подготвени от юристи законовите текстове.

Мария Стоянова: Ние нали не се съмняваме в експертизата на юристите на Съвета за електронни медии?!

Андрей Арнаудов: Тук говорим за юридическия отдел на БТВ, най-голямата частна електронна медия.

Мария Стоянова: Те също са страна в казуса. А ние се явяваме наблюдател, за да не казвам надзорник.

Андрей Арнаудов: Преди да купят едно предаване те със сигурност са проверили законността да го излъчат. Затова искам да представя и законната част. Искам да кажа още нещо, тъй като се спомена Европа, ние в България след много нескромни сблъсък, не сме измислили нито едно предаване, нито един формат. Това предаване не сме го измислили, не сме открили топлата вода. Има подобни предавания във Франция, Германия, Холандия, Гърция, има такива предавания.

Мария Стоянова: Кое?

Андрей Арнаудов: Не съм подготвен с имената на предаванията. В Гърция има цял канал с подобно съдържание.

Мария Стоянова: Тогава нека да направим така. Моля ви, подгответе тези примери. Ще си направя труда лично да ги изгледам, както и моите колеги в “Специализирана администрация” и ще си сравним практиката.

Андрей Арнаудов: Добре, но не знам дали още съществува този цял канал в Гърция, предвид икономическото състояние на страната в момента. Сега стигаме до моралната страна на нещата. Първо искам да уточня, че ние никога не си позволяваме или, ако се е случвало, да влизат деца, защото се спомена ролята на майка, ако деца са били някога излъчвани в предаването “Папараци”, то те винаги са били със “замазани” лица. В случая деца не е имало. Защо това са обществени фигури и какъв е поводът. Поводът е дискутираната кандидатура на Соломон Паси за кмет на София. Дали ние сме търсили нещо конкретно, позволете да остане наша тайна. Ние излъчихме материала, не когато му е времето да бъде излъчен, просто защото става огромен медиен шум по въпроса.

Георги Лозанов: Какво имаше в този материал?

Андрей Арнаудов: В този материал имаше едно “нищо” – Соломон Паси на една обществена среща, дори не помня по какъв повод, във Военния клуб, Гергана Паси на фризьор и на летището.

Георги Лозанов: Затова попитах, има ли нещо като оправдание за навлизането в личния живот чрез скритата камера.

Андрей Арнаудов: Ние излъчихме този материал в този момент, за да покажем единствено и само къде са те. Всички кадри, заснети с участието на семейство Паси, са били на обществени места, просто защото бяхме провокирани от обществената дискусия. Ние нямаше да излъчим този материал в този момент, а какво сме търсили конкретно си остава наша тайна. При всички положения това предаване съществува от две години и е нарушавало комфорта на много хора от публичното пространство.

Георги Лозанов: Това не е оправдание, а обратното.

Андрей Арнаудов: Не. Проблемът, който истински ме притеснява и което не е добре за медиите в България, че за първи път се вдига шум и се прави опит да се цензурира съдържанието на предаването, защото имаше такъв опит от страна на семейство Паси с писмо до изпълнителния директор на БТВ, когато се влиза в територията на хора от политическия живот в страната. Наистина е голям проблем това, че за “кучета и котки може, а за прасета не може”, както се казваше в “Оркестър без име”.

Георги Лозанов: Кой казва, че не може, нали сега обсъждаме позиция, която да е принципна.

Андрей Арнаудов: Защо не го обсъждаме във връзка с Анелия или Васил Найденов, а го обсъждаме във връзка със Соломон Паси?

Георги Лозанов: Защото има сигнал от тяхна страна.

Мария Стоянова: Веднага ще ви кажа защо, защото има добавена стойност вероятно. Това вероятно води до повишаване на продажбата на техните албуми или посещението на техните постановки, или посещаването на техните концерти.

Кристина Патрашкова: Смятам, че наистина крайно време е публично известните личности и най-вече политиците, акцентирам на това, защото съм напълно съгласна с Андрей, да разберат, че към техния личен живот обществото не само има интерес, а е длъжно да проявява интерес. Защото твърде често истинският морал на тези хора, има много доказателства за това, се проявява в личния живот, а не в тяхното официално поведение. Известно е, че в България нещата не се случват на аван сцената, а се случват зад кулиси. Какво се е целяло с този репортаж, който е бил подготвен, е наистина нещо, което предаването има право да запази в тайна. Освен това, Вие казвате, че в момента реагирате така бързо, защото имате сигнал от семейство Паси. Вие също бихте могли някой път да се самосезирате. Защо никога не се самосезирахте, че много дискомфортно се е почувствал някой актьор, творец или човек от шоу бизнеса? Аз смятам, че това е реверанс, който се прави към политиците и не смятам, че е здравословно за обществото. Освен това, днес има заседание и мисля, че е трябвало да видите предаването, тъй като разбирам, че част от вас не са го гледали, за да стане ясно, че няма абсолютно никакъв проблем за дискомфорт на г-жа Паси. Аз просто не виждам какъв е проблемът. И на мен дори леко ми звучи като реклама от страна на семейство Паси, защото Вие казвате, че фолк певиците си правят реклама. Те вероятно също по някакъв начин си правят реклама. Навремето г-н Паси си правеше реклама с трабант.

Андрей Арнаудов: Повярвайте за една фолк певица да я снимаш без прическа и грим е огромен проблем, може да ви се струва смешно, но за тях това е истинска драма.

Мария Стоянова: Г-жо Патрашкова, само да ви кажа две думи за начина, по който функционира тази институция. Ние сме членове на Съвета за електронни медии, но не сме ние тези, които дават експертиза, дали нещо е в съответствие и в синхрон със законовите разпоредби или не. Затова има експерти, които са независими дори от нашето собствено и лично мнение, а повярвайте ми от Вашето също. Затова решението, което ние току-що взехме пред вас, беше тези експерти да прегледат предаването. Това, че г-жа Паси ни е сезирала е достатъчен повод ние да се занимаваме, както Вие казахте, бързо. Защо не сме се занимавали с актьорите? Защото никой от тях не ни е сезирал, което ни кара да смятаме, че може би са били удовлетворени от показаното. Освен това, тъй като аз гледах вашето последно предаване, на мен ми направи впечатление, че вие действително следите актьори, даже певци – имам предвид г-н Орлин Павлов, имам предвид г-н Юлиян Вергов, в контекста на техни прояви. В единия случай имаше представяне и промоция на нов албум и концерт, имам предвид г-н Павлов. След събитието проследихте как той джентълменски подарява цветя, нещо което е изключително симпатично и е добавена стойност към неговата личност. В другия случай, на г-н Вергов, фокусът на вниманието беше, че се придвижва с екологично превозно средство, каквото е велосипедът. Това са прекрасни примери за подражание и ние сме последните хора, които ще кажем “не”, но има неща, които не пасват в тази концепция.

Кристина Патрашкова: Аз мисля, че трябва да се подкрепя и толерира интересът към живота на политиците. Аз усещам известна тенденциозност в твърде големия интерес към този случай, без да смятам, че правата на г-жа Паси са били накърнени. И след като

тя е разбрала, че не е следена, за да бъдат отвлечени нейните деца, а просто от журналисти, тя още повече “раздуха” случая.

Георги Лозанов: Причинен ѝ е стрес и след като вече е разбрала, е търсела начин да се защити от подобен тип следене.

Андрей Арнаудов: Целта на медиите нали не е да им бъде комфортно на обществено известните личности.

Анна Хаджиева: Нито на СЕМ да се занимава с личния дискомфорт на когото и да било. Ако има нарушение на Закона за радиото и телевизията, то е на екрана, иначе какво се е случило преди това, това са гражданско правни взаимоотношения .

Георги Лозанов: Тук не става дума за комфорт, а става дума за човешко право. Има условия, при които може да има нарушение за личната неприкосновеност, този праг по отношение на политиците е най-нисък. Аз приемам това, но ако това действително е в обществен интерес, който търси обратната страна, така да се каже на политическото лице.

Андрей Арнаудов: Аз ще ви кажа много конкретен случай във връзка с този репортаж. Събития, за които призовава г-жа Паси и от които е част, призовава да бъдат подкрепени от хората, тя не отива на самото събитие, а отива на фризьор.

Мария Стоянова: Но вие не проявихте интерес към това събитие?

Андрей Арнаудов: Защото ние се опитваме да проследим нея до това събитие. Тя призовава всички да отидат на това събитие, но всъщност, тя не отива на него, а отива на фризьор. Това за мен е интересно, защото ти призовавайки всички да те последват, вярвайки в някаква обществена кауза и твоята обществена кауза се оказва фризьора ти.

Мария Стоянова: Аз ви предлагам да направим така, за да не влияем по никакъв начин на експертите, защото нашата дискуссия в момента прави точно това. Ние сега, без да искаме, им внушаваме някакви тези. Тук присъстват тези експерти, които с това се занимават, нека да ги оставим да си свършат работата. Както стана ясно, това, което ние възнамеряваме да направим, е да помислим за една декларация в този контекст. Да се обърнем към всички медии, защото съм сигурна, че и вие сте съгласни с това, че има някакви граници, които не е хубаво да се прескачат, простете, че ще го кажа, особено в “болно общество” като нашето.

Кристина Патрашкова: Андрей го каза, че има граници, които не трябва да се прескачат и не се прескачат.

Андрей Арнаудов: Затова не си позволяваме да даваме квалификации.

Мария Стоянова: Адмирации, че си давате сметка за това, че малки деца не трябва да бъдат снимани, че трябва лицата им да не се разпознават. Никой не казва, че вашето предаване е пошло или лошо, но това не означава, че сте перфектни.

Кристина Патрашкова: О, и вие не сте перфектни!

Мария Стоянова: Представяте ли си, така е! Затова нека да оставим експертите да си свършат работата. На вас ви стана ясно по какъв начин ще бъдем активни и нека да изчакаме резултата.

Андрей Арнаудов: Ние ще си позволим да ви изпратим текстовете и материалите за които стана дума.

Мария Стоянова: Това е важно. Така и ние бихме могли да съберем практика. Искане ми се обаче да оцените факта, че това е абсолютен прецедент - никога сега на заседание на Съвета за електронни медии, значи голям толеранс от страна на Председателя, засегнатата страна не е присъствала по време на обсъждане на казуса. Това наистина е толеранс към вас и аз ви моля да го оцените.

Андрей Арнаудов: Благодарим ви!

Кристина Патрашкова: Оценяваме, че позицията на г-жа Паси беше представена чрез нейното писмо.

Андрей Арнаудов: Просто се притесняват, че това ще бъде прецедент, който може да създаде една лоша практика.

Мария Стоянова: А защо не една добра, с която да стане ясно, в какви рамки вие може да се простирате. Сигурна съм, че за вас също би била полезна.

Анна Хаджиева: Вие къде виждате опасения? Да бъдат забранени скритите камери?

Андрей Арнаудов: Да се вкарат прекалено много условности, какво би могло да бъде едно таблоидно и папарашко предаване и тогава реално едно такова предаване няма да може да се направи на ниво.

Георги Лозанов: Имайте предвид, че в обществото има една все по-надигаща се вълна на нетърпимост по отношение на жълтите формати и особено към жълтата преса и все повече хора се чувстват засегнати, не го изговарят публично, но в частни разговори непрестанно съм сигнализиран за различни форми на агресия към тях.

Андрей Арнаудов: Аз многократно съм страдал от жълтата преса.

Георги Лозанов: И знаете собствените си реакции в такъв момент.

Андрей Арнаудов: Моите специално не са били никакви, но има хора, които реагират.

Мария Стоянова: Смятам, че е хубаво да се открият качествата на вашето предаване, ако разбира се, имате желание. Действително имате голям принос в една за мен много важна тема - да откриете алкохолизма като болест. Смятам, че принос също така, всъщност вие сте единственото предаване, което не показва лицата на деца. Повтарям го, защото наистина е важно от гледна точка на нашата работа, в която централно място заема защитата на подрастващите и малолетните. Вие го правите на принципа на саморегулацията. Принос е да покажете Юлиан Вергов с колело, което също е принос към борбата със замърсения въздух на тази страна. Разбрахме наскоро, че тук е най-замърсеният въздух в Европа. Такива неща се радвам да виждаме повече. Дайте ни обаче възможност да видим и другите сюжети, които се разминават или са на ръба на закона.

Кристина Патрашкова: Разбира се, вижте ги и тях. Аз пак казвам, че това, което изтъкна Андрей, че Гергана Паси лансира и рекламира една кауза и не отива на нея, дава основание на обществото да се замисли за морала на лансирането на каузата.

Георги Лозанов: Нека не превръщаме това в реплики към Гергана Паси още повече, че нея я няма тук.

Мария Стоянова: Обикновено такива конкретни казуси с публични личности, ни служат да изградим практика и да видим къде сме и ние като регулатор на аудиовизуалното съдържание.

Анна Хаджиева: Границата е ясна. Тогава, когато човек се вглежда в по-светската страна на бита на един човек, няма лошо. Но ако се прекрачи границата (в трагични за него моменти да се ровите), това вече е нарушение на неговата лична свобода.

Андрей Арнаудов: Ние винаги сме се въздържали от нещо, което другите предавания са си позволявали и пресата също, да снима погребения, колкото и грозно да звучи. Аз мога да ви кажа, че има сутрешни предавания, които си позволяват абсолютно живи връзки с погребения и ги излъчват по 30 минути и то не със скрита камера.

Мария Стоянова: Чувствайте се поканени, видете ли такива неща да ни сезирате.

Георги Лозанов: Благодаря ви!

Андрей Арнаудов: И ние ви благодарим!

Доклад от Антоанета Лозенска-Тодорова във връзка с проведена среща на 12 юни 2015 г., на работна група към ЕРГА, Материална юрисдикция.

Материалът, който ще бъде изготвен в групата, съставлява обстоен доклад на база информацията, подадена от страните с попълнените въпросници през м. март 2015 г. Целта му е да се осигури пълна информация за развитието, което се наблюдава в

аудиовизуалния пазар след приемането на Директивата за аудиовизуалните медийни (АВМУ) услуги през 2010 година. За да се събере информация за заключенията на ЕРГА по въпроса дали материалният обхват на директивата трябва да се променя, докладът ще опише ефектите от технологичното и пазарното развитие в аудиовизуалния сектор, ключовите играчи, които присъстват на пазара и тяхната роля в предлагането и разпространението на аудиовизуално съдържание.

Материали приложени към Протокол № 23

1. Дневен ред.
2. Доклад от Антоанета Лозенска с изх. № НД-04-30-07-36/22.06.2015 г.
3. Писмо от генералния директор на БНР с вх. №РД-22-17-00-13/19.06.2015 г.
4. Писмо от Гергана Паси с вх. № НД-05-94-00-177/18.06.2015 г.
5. Покана от Международен институт за комуникация вх. № МД-08-30-11-24/ 19.06.2015 г.

Анна Хаджиева **Анюта Асенова** **отсъства**

Мария Стоянова

Георги Лозанов -
председател **Иво Атанасов** **отсъства**

Старши специалист:
Магдалена Сергиева